

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 143326 25 Kž
Brčko, 11.03.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića, kao članova vijeća, uz učestvovanje Radmile Tomić kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog D.P. iz B., zbog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog Mirka Simića, advokata iz Brčkog, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 143326 23 K od 12.11.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 11.03.2025. godine, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaviještenih tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog D.P. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 143326 23 K od 12.11.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 143326 23 K od 12.11.2024. godine, optuženi D.P., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud primjenom članom 7., 42. 43, i 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci.

Na osnovu člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog D.P. oduzima se imovinska korist u iznosu od 24.770,88 KM.

Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 1. i 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20) optuženi D.P.

je dužan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 460,00 KM, u roku od 30 dana, računajući od dana pravosnažnosti presude.

Istom presudom na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je oštećenu Mjesnu zajednicu G. uputio da imovinskopравни zahtjev mogu u cijelosti da ostvaruju u parničnom postupku.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. istog zakona. Tužilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži njihovu žalbu i preinači prvostepenu presudu te optuženog D.P. ogласи krivim za krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i izrekne mu kaznu zatvora u skladu sa zakonom.

Protiv navedene presude žalbu je podnio i branilac optuženog Mirko Simić (u daljem tekstu: branilac) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede Krivičnog zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka. Na kraju žalbe branilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu i prvostepenu presudu preinači i optuženog oslobodi od odgovornosti ili da pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne blažu kaznu od one koja je izrečena pobijanom presudom, odnosno da pobijanu presudu u cjelini ukine i otvori glavni pretres i sam donese odluku u ovom predmetu.

Branilac je podnio odgovor na žalbu tužioca dok tužilac nije podnio odgovor na žalbu branioca.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 11.03.2025. godine, branilac je u cijelosti ostao kod navoda žalbe i odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa odredbom člana 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz slijedećih razloga:

Žalbe tužioca i branioca optuženog su neosnovane.

ŽALBA TUŽIOCA

Razmatrajući žalbu tužioca i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana jer je u pogledu istaknutih žalbenih navoda izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio propuste i povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav je i u pogledu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi D.P. oglašen krivim da je počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u vrijeme i na način opisan u izreci pobijane odluke. Neargumentovana je tvrdnja tužioca da je prvostepeni sud izmjenom pravne kvalifikacije sa krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u isto krivično djelo samo iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, počinio povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je prilikom donošenja iste nepravilno primijenio odredbe člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tužilac u žalbi prigovara da je prvostepeni sud izbacio iz optužnice dijelove činjeničnih navoda koji prema stavu prvostepenog suda nisu dokazani i to navode „da su sa računa Mjesne zajednice (u daljem tekstu: MZ) G. isplaćena sredstva u iznosu od 1.100,00 KM – firmi SP „A.G.“ te navod „da je optuženi preostali novac mjesne zajednice od 31.129,12 KM lično podizao sa njenog računa, ne utrošivši ga u namjene zbog kojih je dobiven od Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“. Tužilac prigovara da je prvostepeni sud pogrešnom ocjenom dokaza izveo pogrešan zaključak imajući u vidu da je tužilaštvo tokom dokaznog postupka izvelo sve dokaze koji govore u prilog činjeničnim tvrdnjama da je optuženi kao odgovorno lice u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, iskorištavanjem svog službenog položaja, svojim radnjama pribavio sebi protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 57.000,00 KM i za isti iznos oštetio MZ G. Takođe, tužilac prigovara da je prvostepeni sud u obrazloženju presude na strani 5. pod tačkom 9. naveo nesporne činjenice da je MZ G. dobilo ukupna sredstva u iznosu od 103.500,00 KM, od čega iznos od 57.000,00 KM za određene izgradnje, završetak radova, nadogradnju i uređenje, dok na strani desetoj pobijane presude da iz svih dokaza koje je sud prihvatio utvrdio odlučne činjenice da je optuženi novčana sredstva koja je MZ G. dobila namjenski za finansiranje određenih objekata nije iskoristio u namjenske potrebe, nego da je novac preko drugih lica, odnosno materijal plaćen tim novcem iskoristio za lične potrebe i za sebe pribavio imovinsku korist u iznosu od 24.770,88 KM, te da za taj iznos oštetio i navedenu mjesnu zajednicu, te da navod optužnice da je optuženi „preostali iznos od 31.129,12 KM lično podizao sa njenog računa, ne utrošivši ga u namjene zbog kojih je dobiven od Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, nije dokazan tokom dokaznog postupka. Tužilac smatra da su ovi navodi prvostepenog suda suprotni dokazima izvedenim tokom glavnog pretresa i koji govore u prilog činjenici da je optuženi za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu većem od 50.000,00 KM, te time ostvario obilježja krivičnog djela iz člana 377. stav 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Neargumentovana je tvrdnja tužioca da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je ovaj sud preispitujući žalbene navode na te okolnosti zaključio da je izreka presude u potpunosti i u skladu sa obrazloženjem odnosno razlozima presude, te da obrazloženje činjenično i pravno u potpunosti slijedi izreku. U obrazloženju presude prvostepeni sud je ukazao na osnovu kojih dokaza su utvrđene pravno relevantne činjenice na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen i krivim. Tužilac navodi da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je pogrešna

primjena navedene odredbe dovela do povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, ovaj sud je zaključio da je prvostepeni sud analizom izjava svih saslušanih svjedoka i vještaka, navodeći u obrazloženju presude u bitnom sadržaj izjava saslušanih svjedoka i vještaka i to od 4. do 10. strane obrazloženja pobijane odluke, dao njihovu ocjenu koju prihvata i ovaj sud. Tako je, prvostepeni sud dao logičnu i prihvatljivu analizu izvedenih dokaza, a sve razloge prvostepenog suda o tome koji dokazi i iz kojih razloga su prihvaćeni, a koji nisu ili su djelimično prihvaćeni, prvostepeni sud je naveo u obrazloženju svoje odluke, upravo kako je to i propisano članom 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u uzajamnoj vezi sa ostalim dokazima. Prvostepeni sud je na osnovu takve ocjene dokaza izveo zaključak da li je neka činjenica dokazana ili ne tako da je prigovor tužioca da je prvostepeni sud pogrešno izveo zaključak na osnovu izvedenih dokaza, te izvršio promjenu pravne kvalifikacije u krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u potpunosti neosnovan. Naime, prvostepeni sud je dao svoje razloge zašto je izvršio izmjenu pravne kvalifikacije u tački 23., 24. i 25. na strani 11. obrazloženja pobijane odluke, a koje razloge podržava i ovaj sud.

Naime, na osnovu provedenog dokaznog postupka prvostepeni sud je pravilno zaključio da iz provedenih dokaza prvenstveno svjedočenja E.B. i S.B., R.A. i S.K., kao i iz nalaza i mišljenja vještaka Bojana Delića, te iz materijalnih dokaza, koji su u saglasnosti sa gore navedenim svjedočenjima, na osnovu kojih je utvrdio odlučne činjenice da je optuženi D.P. kao predsjednik i jedina ovlaštena osoba za zastupanje i predstavljanje MZ G., odnosno kao odgovorno lice u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, novčana sredstva koja je MZ G. dobila namjenski za finansiranje izgradnje svlačionice za potrebe F.K. S., za završetak zgrade za obrede na groblju, završetak radova oko groblja i nadogradnju grobljanske kuće, za uređenje ograde i zgrade mjesne zajednice, nije iskoristio za te namjenske potrebe, nego je preko drugih lica novac odnosno materijal plaćen tim novcem iskoristio za lične potrebe, čime je sebi pribavio imovinsku korist u iznosu od 24.770,88 KM za koji iznos je istovremeno oštetio MZ G. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da se u preduzetim radnjama optuženog ostvaruju sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. O svemu tome prvostepeni sud je na strani 10. obrazloženja pobijane odluke naveo razloge a koje podržava i ovaj sud.

Nadalje, prvostepeni sud je pravilno zaključio da niti jedan materijalni dokaz, niti bilo ko od saslušanih svjedoka nije potvrdio da je sa računa MZ G. isplaćen iznos od 1.100,00 KM dana 29.11.2015. godine, a takođe ne postoji u spisu ni dokaz od nadležne banke (... banka), u kojoj je bio otvoren transakcioni račun MZ G., na osnovu kojeg je sud se uvjerio da je optuženi zaista i podizao novčana sredstva sa računa MZ G. u iznosu od 31.129,12 KM u relevantnom periodu optuženja, niti postoji dokaz da ta sredstva nakon podizanja optuženi nije utrošio u namjene zbog kojih su ona dobijena. Pravilno je prvostepeni sud zaključio, da tužilac niti jednim materijalnim dokazom, niti iskazom svjedoka nije potvrdio ovu tvrdnju, te da su tako bitne tvrdnje optužbe morale biti dokazane, od kojih je zavisila i pravna kvalifikacija preduzetih radnji optuženog. Na ovaj način prvostepeni sud je pravilno izvršio izmjenu pravne kvalifikacije sa stava 3. člana 377. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na stav 2. istog člana i istog zakona, a koji je u konačnici i

povoljniji za optuženog. Ovakav stav prvostepenog suda detaljno je obrazložen u tački 25. na strani 11. obrazloženja pobijane odluke.

Na osnovu svega iznesenog, prigovori tužioca da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka te da je pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje su u potpunosti neosnovani, pa ih kao takve ovaj sud odbio.

ŽALBA MIRKA SIMIĆA, BRANIOCA OPTUŽENOG D.P.

Razmatrajući žalbu branioca Mirka Simića i navode u istoj, ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana, jer je u pogledu istaknutih žalbenih navoda izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te da je donio pogrešnu odluku u pogledu izrečene kazne i troškova krivičnog postupka. Pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi D.P. oglašen krivim da je počinio krivično djelo u vrijeme i na način kako je to navedeno u izreci pobijane presude.

Naime, branilac smatra da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) i k) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći da je prvostepeni sud od optuženog oduzeo imovinsku korist u iznosu od 24.770,88 KM s pozivom na odredbe člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Branilac ne spori nadležnost suda za izvršenje odluka o troškovima krivičnog postupka i oduzimanje predmeta, ali da oduzimanje imovinske koristi je definisano, prema mišljenju branioca, odredbama člana 71. stav 1. tačka i) u vezi sa članom 73. i 78. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te bi to značilo da oduzimanje imovinske koristi nije se moglo pravdati odredbom člana 180. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine bez obzira na odredbu člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Branilac potencira da Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nije ni predložilo oduzimanje imovinske koristi, da bez prijedloga tužioca za oduzimanje imovinske koristi, sud nije mogao izreći mjeru bezbjednosti na koji način je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Nadalje, branilac navodi da predstavnik MZ G. nije postavio imovinskopravni zahtjev, mada je prvostepeni sud oštećene uputio da imovinskopravni zahtjev u cijelosti ostvaruju u parničnom postupku.

Imajući u vidu gore iznesene navode branioca, ovaj sud smatra da su isti neargumentovani i neosnovani. Naime, prvostepeni sud je u izreci presude naveo da na osnovu člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog se oduzima imovinska korist u iznosu od 24.770,88 KM, te da je na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 1. i 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi obavezan na plaćanje

troškova krivičnog postupka u iznosu od 460,00 KM, a da je članom 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine MZ G. upućen da imovinskopravni zahtjev mogu ostvariti u parničnom postupku. Branilac pogrešno tumači odredbu člana 71. stav 1. tačka i) u vezi sa odredbom člana 73. i 78. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, imajući u vidu sadržaj odredbe člana 71. stav 1. tačka i) koja propisuje vrste mjera bezbjednosti, te koje se mogu izreći učinocima krivičnih djela, a pod tačkom i) je propisano oduzimanje predmeta, te da je odredbom člana 73. propisano da sud može učiniocu krivičnog djela izreći jednu ili više mjera bezbjednosti kad postoje uslovi za njihovo izricanje propisane Krivičnim zakonom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Odredbom člana 78. istog zakona regulisano je oduzimanje predmeta u stavovima 1., 2. i 3., a tiču se predmeta koji su na bilo koji način u cjelini ili djelimično, upotrijebljeni ili su bili namijenjeni da budu upotrijebljeni za počinjenje krivičnog djela ili koji su nastali počinjenjem krivičnog djela da će isti biti oduzeti ako su vlasništvo počinioca. U stavu 2. istog člana propisano je da će navedeni predmeti iz stava 1. biti oduzeti i kad nisu vlasništvo počinioca, ali time se ne dira u prava trećih lica na naknadu štete od počinitelja, dok se u stavu 3. propisuje da oduzeti predmeti i sredstva postaju vlasništvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu izreku presude, prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbe člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koja propisuje da će primljena nagrada ili kakva druga korist biti oduzeta, to za ovaj sud nije sporno da je prvostepeni sud pravilno primijenio navedenu odredbu, kojom je propisano da kod ovog krivičnog djela kad se utvrdi da je optuženi pribavio za sebe imovinsku korist da će ta korist biti i oduzeta. Nadalje, odredbe člana 71. se odnose na mjere bezbjednosti a pod tačkom i) navedenog člana propisano je da se to odnosi na oduzimanje predmeta, te da u konkretnom slučaju je sasvim jasno da prvostepeni sud nije niti izrekao mjeru bezbjednosti prema optuženom, onda su takvi prigovori branioca bez osnova. Na ovaj način prvostepeni sud nije pogrešno primijenio navedene odredbe člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kad se tiče oduzimanja imovinske koristi. Prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbu člana 377. stav 4. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odnosno odredbe člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 1. i 2. tačka a) i g) te odredbu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kada je odlučio da oduzme imovinsku korist od optuženog u navedenom iznosu, te obavezao optuženog da nadoknadi troškove krivičnog postupka odnosno oštećene je sa imovinskopravnim zahtjevom uputio na parnicu. Prigovor branioca da nije bilo prijedloga tužioca da se od optuženog oduzme imovinska korist nije tačan, jer je i u svojoj završnoj riječi tužilac predložio da se od optuženog oduzme imovinska korist, odnosno da se vrati imovinska korist koju je ostvario. Na osnovu svega gore navedenog prvostepeni sud nije počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako to želi predstaviti branilac.

Nadalje, branilac prigovara da je izreka presude nerazumljiva, protivrječna razlozima presude, te da ista ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. O ovome je bilo riječi kod obrazlaganja žalbe tužioca tako da se ovaj sud neće ponavljati. Ovaj sud će se osvrnuti na prigovore branioca u smislu da prvostepeni sud nije pravilno cijenio iskaze S.B. i E.B., te dokaze vezano za isplatu novčanih sredstava d.o.o. „B.p.“. Nasuprot ovim navodima branioca, prvostepeni sud je dao ocjenu iskaza saslušanih

svjedoka S.B. i E.B., te ih doveo u vezu sa materijalnim dokazima i to: D9-faktura/račun od 18.08.2015. godine, koju je firma „A.g.“ ispostavila MZ G. na iznos od 14.929,20 KM i D10 – izvod od 19.08.2015. godine iz banke iz kojeg je evidentno da je MZ G. iznos po fakturi uplatila firmi „A.g.“. Takođe, iz dokaza D11 navodni račun od 26.11.2015. godine na iznos od 4.000,00 KM za izvođenje građevinskih radova za potrebe MZ G. na objektu grobljanske kuće, kao i dokaz D13- uplatnica tih sredstava na račun firme „A.g.“ od 18.12.2015. godine.

Prigovor branioca vezan za firmu „B.p.“ i isplatu sredstava toj istoj firmi, o ovome se izjašnjavao vlasnik firme R.M. koji je izjavio da se firma bavila prodajom građevinskog materijala, te da uopšte nije upućen u poslove prodaje materijala. Dok je svjedok R.A. koji je bio trgovac u toj firmi potvrdio da je 2015. godine radio u skladištu materijala „B.p.“ i da je optuženi kupovao robu preko skladišta, te potvrdio autentičnost dokaza broj D8, potvrđujući da se na računu broj 4277 nalazi njegov potpis, da je to gotovinski račun, da je roba plaćena ali mu nije poznato gdje je roba odvežena. Ovi navodi svjedoka R.A. potvrđeni su i dokazom broj D8 iz kog se vidi da je roba plaćena i isporučena 31.12.2015. godine za potrebe MZ G. – vjerske zgrade, međutim, sud je zaključio da iz dokazne građe ne proizilazi da je taj materijal uopšte iskorišten za vjersku zgradu odnosno za potrebe MZ G., a za šta su sredstva odobrena u iznosu od 12.000,00 KM (dokazi D5 i D14). O svemu ovome prvostepeni sud je dao adekvatno obrazloženje na strani sedam pobijane odluke a koje razloge prihvata i ovaj sud.

Prigovor branioca da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, u smislu da tužilaštvo nije dokazalo visinu pribavljene imovinske koristi, te da prvostepena presuda nije dala jasne razloge zašto ne prihvata vještačenje po vještaku građevinske struke Ivanu Katiću, te da je potrebno bilo uraditi i ekonomsko vještačenje kako bi se tačno utvrdila pribavljena imovinska korist.

Suprotno ovim navodima branioca, prvostepeni sud je dao detaljne i uvjerljive razloge zašto je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Bojana Delića a koji je u svom nalazu potvrdio da je bio na licu mjesta te utvrdio da ne postoji svlačionica za potrebe F.K. S., zatim da je zgrada za obrede na groblju izgrađena u periodu 2004. do 2011. godina, a svakako najkasnije do 2014. godine je rađena i ograda oko groblja. Vještak je utvrdio da zgrada spolja i iznutra izgleda nedovršeno, jer nema završnih fasaderskih i instalaterskih radova (struja i voda), nema završenog poda, cementnog estriha, da nema pločica niti je završena termoizolacija objekta. Takođe, vještak je utvrdio što se tiče zgrade MZ da je ona takođe izgrađena u periodu od 2004. do 2011. godina kada su urađeni prateći sportski tereni, te da su zadnjih jednu do dvije godine rađeni radovi krečenja i bravarski radovi na postavljanju vanjske PVC stolarije, dok nije bilo održavanja ograde oko sportskih terena od vremena izgradnje. Prvostepeni sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Delića u potpunosti s obzirom da je isti potkrijepljen adekvatnom fotodokumentacijom i da je vještak izlazio na lice mjesta, te da je izveo gore navedene zaključke sasvim objektivno. Takođe prvostepeni sud je dao razloge zašto ne prihvata nalaz vještaka Ivana Katića kao dokaz odbrane Do1. Po ocjeni prvostepenog suda pismeni nalaz i mišljenje vještaka kao i usmeno izlaganje vještaka na glavnom pretresu je paušalno, neobrazloženo i subjektivno jer se isključivo zasniva na izjavama samog optuženog, te da vještak nije izvršio uvid ni u jedan račun, proračun, fakturu, ugovor o izvođenju radova gdje bi se moglo utvrditi cijene izvedenih i navedenih radova. Takođe prvostepeni sud je cijenio ovo vještačenje paušalnim jer se vještak čak nije bavio ni

pitanjem vremena kada su objekti izgrađeni odnosno fudbalsko igralište. Prvostepeni sud je izveo zaključak da vještak Katić nije čak ni izvršio ni uvid u spis. Ovakve zaključke prvostepenog suda navedene na strani 9. i 10. obrazloženja pobijane odluke podržava i ovaj sud.

Nadalje, prigovor branioca da je trebalo provesti ekonomsko vještačenje kako bi se utvrdila tačna imovinska korist koja je pribavljena se ne može prihvatiti kao osnovanim, te je prvostepeni sud u tački 22. na strani 10. obrazloženja odluke dao razloge zašto nije bilo potrebno provesti i finansijsko vještačenje s obzirom da se pribavljena imovinska korist mogla izračunati prostom računskom operacijom, odnosno sabiranjem iznosa koji se nalaze na nespornim materijalnim dokazima. Ostaje nejasno zašto branilac nije predložio ekonomsko vještačenje ako je smatrao za potrebnim. I ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno utvrdio pribavljenu imovinsku korist pogotovo što iz materijalne dokumentacije proizilazi da kada se od prvobitnog iznosa od 57.000,00 KM a za koje se optuženi teretio optužnicom tužilaštva, oduzme iznos od 32.229,12 KM za koji iznos tužilac nije pružio dokaze u smislu da je istima raspolagao optuženi odnosno da mu je navedeni iznos isplaćen (1.100,00 KM i 31.129,12 KM) onda je prostom matematičkom operacijom prvostepeni sud pravilno utvrdio iznos pribavljene imovinske koristi od 24.770,88 KM, a što je prvostepeni sud i obrazložio u tački 23. i 24. pobijane odluke.

Na osnovu iznesenog, nakon provedenog dokaznog postupka, prvostepeni sud je pravilno zaključio odnosno pouzdano utvrdio da je optuženi počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vrijeme i na način opisan u izreci presude. Naime, preduzetim radnjama optuženog u potpunosti su ostvarena obilježja bića navedenog krivičnog djela, jer je optuženi kao odgovorno lice u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, odnosno kao predsjednik mjesne zajednice G., iskoristio takvo svoje službeno ovlaštenje predsjednika mjesne zajednice i sebi pribavio imovinsku korist u iznosu od preko 10.000,00 KM, dok je samoj mjesnoj zajednici pričinio štetu. Naime, iz provedenih dokaza sud je utvrdio odlučne činjenice da je optuženi kao predsjednik ii jedina ovlaštena soba za zastupanje i predstavljanje MZ G., odnosno kao odgovorno lice u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, novčana sredstva koja je MZ G. dobila namjenski za finansiranje izgradnje svlačionice za potrebe F.K. S., za završetak zgrade za obrede na groblju, završetak radova oko groblja i nadogradnju grobljanske kuće i za uređenje ograde i zgrade mjesne zajednice, nije iskoristio za te namjene, nego je preko drugih lica novac, odnosno materijal plaćen tim novcem iskoristio za lične potrebe, čime je pribavio imovinsku korist u iznosu od 24.770,88 KM za koji je iznos oštetio MZ G.

Branilac nije naveo razloge u čemu se sastoji povreda Krivičnog zakona, pa ovaj sud taj prigovor nije mogao ni preispitati.

Takođe, branilac navodi da bi se svrha kažnjavanja mogla postići izricanjem blaže krivičnopravne sankcije, cijeneći sve olakšavajuće okolnosti, korektan odnos optuženog, činjenicu da je porodičan te njegovo ponašanje tokom postupka. Naime, za razliku od navedenih prigovora branioca, prvostepeni sud je u smislu odredbi člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) vodio računa o svim tim okolnostima, te pravilno zaključio da na strani optuženog nema olakšavajućih okolnosti, a od otežavajućih okolnosti prvostepeni sud je cijenio raniju osuđivanost optuženog. I jačinu povrede zaštićenog

dobra. U okviru okolnosti pod kojima je krivično djelo počinjeno prvostepeni sud je cijenio kao otežavajuću okolnost činjenicu da je optuženi praktično potpuno samostalno odlučivao za šta će tražiti sredstva i za šta će biti iskorištena, pri čemu nikoga od upravljačkih organa MZ nije obavještavao ni da su sredstva dobijena, iako su formalno postojali organi MZ G., koji su o tome trebali da odlučuju. O navedenim činjenicama svjedočili su svjedoci M., L. i djelimično I. Korektno držanje optuženog pred sudom se podrazumijeva tako da prvostepeni sud nije cijenio ovu okolnost kao olakšavajuću. Izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci će se postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na planu specijalne i generalne prevencije, a postići će se i svrha krivičnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu prevaspitanja optuženog.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbama tužioca i branioca optuženog, da prvostepeni sud nije počinio povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, niti je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrdio, te da nisu počinjene ni povrede Krivičnog zakona, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbu tužioca i branioca optuženog odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić